Vzbouření na horách hercegovských a krivošijských.

(Z Moskevských Listů od 11. ledna.)

Z Krivošije a Hercegoviny, jak udávají veškeré mysle v napětí a k nimžto drožtí se počíná nyní i Bosna, jsou dosud sice sporé jen zprávy, avšak nacházejí mohutnosti vlení a jitření, jež stále na vždy obvody se blíží. Dosud nedošlo ku srážkám a bojům rozsáhlejším a povážlivějším, avšak jak vysvítá ze všeho, stůj se, že jsou nezbytné a že k nim se schyluje.

Krivošije, jak a zde uvedeného dopisu "Mosk. Věd." patrno, udržuje blíž spojení jak s ostatními kmeny Boky Kotorské, zejmena Grbljany a Paštrovići, tak s Hercegovinou i Černou Horou. Zvláštní pozornosti zasluhuje spojení s mohamedány hercegovskými. Dosud byli jim Kotořané a zejmena Krivošijané dlouholetými nepřáteli. A nyní vcházejí s nimi — za spolek!

Z Hercegoviny dochází zvěst o nových potyčkách — v Pole Novosinje, Stolce a Belede. Dle toho vyskytují se povstalci v celé Hercegovině, vyjma západní pruh, jenž hraničí s Dalmací. O výzbroji řec není nic bliže známo. Zdá se však, že o zbraň a střelivo mají nouzi, jinak by mohamedáni sotva vyslali deputace do malé Krivošije žádati za zbraň. Telegrafní spojení v jižní Hercegovině jest přerušeno od povstalců. Málo věrohodné jsou pověsti, že povstalci hercegovští chystají se táhnouti přímo na Mostar. Táhnouti proti městu, jež opevněno jest díky a tvrzemi, sotva by se na mohli odvážit povstalci, kteří nemají než pušky a náboje a to asi většinou pušky soustav starých, neli nejstarší ještě dřevěrdany. Nicméně jest to charakteristické pro smýšlení, když podobné pověsti docházejí víry a rozšíření.

V Bosně, pokud naše zprávy sahají, objevují se též povstalci stále v hojnějším počtu a vyhýbají se podobně jako v Hercegovině srážkám. V Sarajevu a jiných městech trvá postrach a stěžuje se na nedostatek vojska, ač věru jest ho tam množství nadobyčejné. Také projevy úřadní jsou málo uspokojivé. Tak prohlásil vrchní guvernér Bosny, maršálek Dahlen v den pravoslavného nového roku (13. ledna) k deputaci městského zastupitelstva: "Stav věcí jest velice povážlivý. Spoléhám bezpečně na vás, že, jakmile bude zapotřebí prohlášení stavu obležení, zasazovati se budete v obyvatelstvu o udržení pokoje a pořádku."

Dle všeho toho nelze nyní ještě tušit, jaké události na jaře nastanou.

Jitření v sousedních srbských krajinách jeví již účinky i na Černé Hoře. Tak píše se "Deutsche Ztg." z Kotoru ze dne 16. t. m.:

Kníže Nikola vystříhati se chce aspoň zjevné podpory povstání, kdežto strana ministra vnitra, Maše Vrbice, podporována od předsedy senátu Boža Petroviče, nutí knížete k akci. Hlasatelem strany té jest nedávno založený list "Barjaktar", jenž proti Rakousku ostře vystupuje. List ten možno nazvati úřadním věstníkem povstání. List ten, jehož redaktorem jest pronásledovaný v Uhrách spisovatel, Jovan Pavlović a spolupracovník Rus Rovińskij, tiskne se v státní tiskárně. Božo Petrović, jenž žije ve zjevném nepřátelství s rak.-uher. vyslancem plukovníkem Thömmelem, dosáhl aspoň chvílkového úspěchu; přiměl knížecí rodinu, aby opustila Cetyň a usídlila se zatím v Baru, v černohorském přímoří. Jistý počet Rusů objevil se opět na Černé Hoře a zdá se, že se pomýšlí na válku. Aspoň vyslovil se Božo Petrović, že nadešla nyní nejvhodnější doba, aby opravena byla smlouva berlínská a zvrácena ona ustanovení, kteráž připravila Černou Horu o hercegovská území, tak těžce a po tolikerém krveprolití dobytá. Tak smýšlí všecek lid černohorský a proto táhnou dobrovolníci z Černé Hory Krivošiji a Hercegovině ku pomoci."

Z Krivošije přinášejí "Moskevskija Vědomosti" od svého kotorského dopisovatele ze dne 2. led.: "Rakousko-uherská vláda věnovala poslední doby zvláštní pozornost strategickému významu Kotorské Boky. Nemalý počet tvrzí a pevností zbudován byl po celém pobřeží, při čemž na radu námořních důstojníků při námořní demonstraci proti Turecku, obzvláště vydatně opevněna zátoka kotorská. Opevnění zálivu, jak poslední události nasvědčují, nevedlo však k cíli. Podkopy a torpedo osvědčí se snad někdy proti nepříteli zahraničnému, ale té doby jde o nepřítele nebezpečnějšího, o povstalce v zemi, kteří se svých výšin ovšem bez obavy mohou pohlížet na hrozná opevnění zálivu...

"Tyto dni navštívil jsem se do Krivošije, kdež velmi přívětivě jsem byl přijat. Za svého pobytu v táboře povstaleckém setkal jsem se s vůdcem Samardžićem, s nímž dlouho jsem rozmlouval. Na mou otázku, jaké jsou plány povstalců, odvětil mi: "Chceme dobyti si volnosti. Budeme se bíti do poslední kapky krve. Řekni všem, že nepovstali jsme, abychom prolévali krev, ale pouze dohnáni okolnostmi."

"Tázal jsem se pak, jak velký jest počet povstalců. "Nyní — odpověděl náčelník — jest nás pouze 700, avšak na první výstřel přiraz k nám z okolí 1200 bojovníků a z grbljanského obvodu a paštrovićského na 1000 bojovníkův. Přijde-li se k nám asi 1000 dobrovolníků z Černé Hory, což jest nepochybné, budeme nepřekonatelni."

"Na otázku o organisaci povstaleckou odpověděl mně Samardžić takovouto: "Zvláštní nějaké organisace nebylo nám dosud zapotřebí. Máme dočasnou vládu, která se podrobujeme." Samardžić ujistil mně dále, že povstalci mají hojnost vojenských zásob. Tázal jsem se ho, myslí-li, že celá Boka Kotorská přidá se k povstání, "O tom nepochybuju ani v nejmenším," odpověděl. Tyto dni poslali k nám i mohamedáni a prosili, abychom jim dali zbraň. Mohamedáni ujišťovali, že uchopí se zbraně a to nejen v Hercegovině, ale i v starém Srbsku."

Mohamedáni žádají prý za spojení s Černou Horou. Na otázku, co hodlají činit, budou-li poraženi, odpověděl, že hodlají se pak vystěhovat vesměs do Černé Hory. Válečnou činnost započnou prý o sv. Jiří. "Těžko bylo zdržeti mládež, doložil, konečně však podrobili se všichni a vyčkají do jara."

"Položil jsem Samardžićovi ještě několik otázek a Samardžić odpověděl na ně pouze s podmínkou, že jsem mu dal čestné slovo, že do počátku bojovné akce nikomu se o nich slovem nezmíním."

Dopisovatel "Mosk. Věd." poukazuje pak na množství rodin krivošijských a hercegovských v Černé Hoře a přímoří a vyzývá ruský národ k jich podpoře. "Takového druhu pomoc — končí — nemá co činit s mezinárodními poměry, jelikož týká se jen pouhé lidskosti."

Němci v Čechách.

Les Alemands en Bohême.

(Ze Slavie.)

III

Nic neukazuje lépe politický smysl českého lidu nežli spůsob, jakým zaujat jest pro universitu českou. I nejsprostší venkovan slyšel o ní mluvit a bude vám o ní povídat. Všichni skutečně chápou, že je to otázka životní. Od učení vysokého závisí učení ostatní. Čechové již mají národní gymnásia: leč kterak nalezti pro ně dobrých profesorů, nemohou-li mladíci konati vysoká studia ve své řeči mateřské? A vůbec, jak by národní duch mohl se rozvinouti, nenalezne-li v universitě ryze české půdu pevnou a plodnou?

Tato otázka, aspoň do jisté míry, je tak stará, jako sama universita pražská. O jazyk nebylo sporu, poněvadž užívalo se latiny; však od 14tého století přechmaty Němcův dráždily český lid.

Když Karel IV. roku 1348 universitu založil, rozdělil ji na čtyry národy: český, polský, bavorský a saský. Němci táhli se sem v množství velikém. (Dle Palackého měla universita pražská roku 1408 přes 30,000 studentů.) Někteří z nich hleděli si obchodu místo studií a zapsati se dali jen aby užívali akademických privilejí. Brzy nový příchozí vládli při volbách universitních. Ze čtyr hlasův čtyr národů měli tři ke své službě a hodnosti i fundace byly v moci jejich. Čechové musili se spokojit s pouhými místy učitelskými, kdežto cizinci zaujali většinu stolic čestných a výnosných.

Odtud pošly nesnáze r. 1384. Leč Němci neopatrně prohlásili se pro Ruprechta falckého, zvoleného za císaře proti Václavu. Tento dříve držel s nimi, však potom dal se přemluvit, aby udělil tři hlasy národu českému a pouze jeden druhým třem národům společně (18. ledna 1409.) V tom pouze následoval příkladu universit v Paříži a Italii, a zabezpečil převahu živlu domácímu.

Němci protestovali vší mocí. Darmo jim nabízeli střídání s Čechy ve veřejných funkcích; majíce otoze křivdu, pakli nezbastalo jim vše, oč byli jiné připravili, raději chtěli všeho zanechat. Doktoři, mistři a studenti opustili hromadně Prahu, pěšky, kočmo a na vozech; 2000 vytáhlo jich v jediném dnu; 5000 celkem, jak Tomek udává.

Na nějaký čas Čechy zbaveny byly germanisace. Za našich dnů tento spor, jak vidíti velmi starý, nabyl dorosta jiné vážnosti. Nejednou se jíti o uzmutí vetřelcům toho co mají, nýbrž o laskavé se s nimi rozděliti. Však vetřelci nicméně křičí: Zloději!

Uvažována od roku 1848 ve schůzích lidu, otázka s nížto se obíráme byla jasně předložena na sněmu zemském r. 1866 a obnovena v kabilém zasedání. Petice majíce od 100 do 500,000 podpisův několikráte ji podpírely. Však nepřízeň malé většiny německé ustavičně zdržovala rozhodnutí. Konečně když poslanci čeští vzdali se do parlamentu, pospíšili sestaviti osnovu zákona, která ji vzalo zlobou.

I to dlužno obdivovati se chromě mírnosti Čechův, v tisku i v parlamentu. Ač Němci jsou menšinou v zemi české, přece Čechové nežádají nežli aby jim byli rovni. Jest 65 professorů německých, 23 českých; 28 soukromých docentů německých, 18 českých. Však tři čtvrtiny (?) studentův jsou Čechové. Roku 1879 na příklad počítalo se 1168 studentů českých a 619 německých. To přece je spravedlivo, aby v učitelském sboru obnoven byl poměr v tom smyslu, jak slušnost káže.

Vzhledem k počtu obyvatelstva a roční sumě daní, jež Čechové platí, měli by právo nejméně na tři university; oni však domáhají se toliko jedné. Němci sic odpovídají zpupně obyčejným svým spůsobem.

Roku 1872 professor Tomaschek prohlásil o slavnosti university strasburské, že naopak dlužno opírati se rozšíření jazyka českého: "Professoři němečtí vésti musí tentýž zápas proti Slovanům v Rakousku, jako jejich kolegové ve Strasburku proti Francouzům v Elsasu." — Všimněme si toho vzácného přiznání: Čechy jsou pro Němce dobytou zemí, nic více!...

Dále, jeden ústavácký list v Praze zvolal: "Zavésti rovnoprávnost mezi dvouma jazyky, z nichž jeden [ovšem německý!] má nejbohatší vědeckou literaturu na světě, kdežto druhý nemá žádné, jest nesmysl." [Bohemia, 1872].

Na to právem odpovídají Čechové: "My v skutku literaturu máme. Je-li posud chuda, jest to pouze vinou Němců, kteří až posud překáželi svobodnému vývoji naší národnosti. Dejte nám vysokou školu a budeme míti co vyjmenujete ve své pedantické řeči vědeckou literaturou."

Slyší-li člověk tyto německé professory vytýkati Slovanům českým nedostatek "kultury", slyšíli je dokládati, že mimo to kultura, pokud jakou mají, jest německá, připadá to jakoby loupežník, jenž byl cestujícího oloupil o všechny šaty, uštědřil mu košili, řka s posměchem, "Ty nemáš než košili a to já jsem ti dal!..."

V parlamentu debata vedla se vážnějším tonem; však zachovala celkem tentýž ráz skromnosti a spravedlnosti na straně Slovanů, a téže zpupné nestydatosti na straně Němců.

Poslanec Kvíčala, professor jazykozpytu na universitě pražské, především popíral, žeby Čechové byli ovládáni soustavným odporem proti řeči a literatuře německé. Čechové by dokonce raději měli universitu společnou, rozdělenou stejně mezi oba národy; vláda sama volila rozdělení úplné. Řečník potom obšírně dokazuje z dějin, že universita pražská nebyla původně německá. Karel IV. založil ji jako král český, nikolijako císař německý. V přípisu od 30 července 1366 Karel IV. zakládaje Carolinum, připomíná že založil universitu "sedis apostolicae gratia, et ex consensu regio Bohemiae."—Čechové chtějí toliko práva svá nazpět: oni připouští aby nynější posice jich soupeřů považovala se za správně získanou, pakliže jim toliko vydají polovici z toho, co jim dříve patřilo celé. On líčí pak radost, jaká zmocnila se celého národu při myšlence, že stane se mu po právu a zde myslím citovati musím doslovně; vyjádření řečníkovo výtečně staví trpělivou dobrotu jeho rodáků proti surové hltavosti Němců:

"Tato ochota vysvětluje se jistou zvláštností našeho národa, kterýž příliš náklonen jest podávati se radosti trochu překypující, jakmile se napraví i jen částka křivdy, kterou byl snášel. Navzdory tomu, že tisku nám nepřátelského se vysvětluje tím, že Němci pomýšlejí už to ne dále, mají-li nám postoupiti částku toho, co patří nám celé."

Hrabě Clam Martinic, jenž dlí se v doktorem Riegrem o vůdcovství jeho strany, též vystoupil na řečniště. Když byl uvedl, jako dr. Kvíčala, dějepisné doklady, pronesl tato smířlivá slova: "Dosud jako před pěti sty lety bydlí v Čechách Němci a Čechové: opakuji, oni bydlí bohudík v míru vedle sebe". — A dále zvolal: "Národ vidouci splnění tužby dávné a vřelé, národ jemuž se konečně zaručí právo, kterého byl si vědom a jehož dosíti nemohl, ten národ oblá se radostí úplné, radostí nerušenou žádnou upomínkou z minulosti!"

Nevěřím, žeby dáno se mysliti co šlechetnějšího nad tato poslední slova. Promluvil křivdy v politice je vzácnost: ta však je celý národ, jenž dle slov jednoho z vůdců svých, jest ochoten dáti takový příklad!

Dva řečníci strany centralistické, pp. doktoři Lustkandl a Fux, nevěděli kterak odpovídati na ty mírné výroky. Jeden namáhá se, však marně, vyvrátit důkazy dějepisné, podané jeho odpůrci. "Karel IV. praví, nevyloučil z university pražské národy cizí (nationes peregrinas)." Již toto slovo samo je důkazem pro věc Čechův: on považoval za cizince všecky národy kromě českého. Leč koho pak napadá Němce vylučovat? Chtějí pouze žádati je, aby poskytli Čechům zase místa v jejich vlastním domě. Pakli Karel IV. nevyloučil ze svého "studium generale" cizí národy, je v tom jaké příčiny, aby nyní sám národ český ponechán byl za dveřma?

Ctihodný poslanec pak ukazuje praktické obtíže té obmýšlené dvojakosti: bude nesnadno dvojímu učení užívati společně zahradu botanickou a sbírky. A pod tou záminkou nechali by na věky staleté bezpráví!...

P. Fux [pardon, pan dr. Fux: nesmíme opomenout jeho titul] opírá se především o politické důvody. Hrdopýšná výlučnost strany centralistické vylézá u něho v celé své kráse: "Každý Rakušan, praví, jest povinen, nikoli v zájmu národním, ale v zájmu státním, když v Rakousku založena jest universita, ať s naším svolením, ať proti vůli naší, každý Rakušan, pravím, jest povinen podati záruky, že k vůli jednotě státu, k vůli historickému vývoji státu a skutečnému poměru veřejné správy, německé řeči dostane se toho místa, které jí přísluší jakožto úřadní řeči státu." Jaká výtečná věta!... Vše je tu ryze německé, neobrabaná konstrukce a myšlenka vypínavě spletená.

Nic nedělá, v tomto hlučném zmatku se ukrývá tajemství tak zvané konstituční politiky: mícha-ji se zájmem celé monarchie výhradní zájem německé strany, která dosud v Rakousku vládla, s jakým zdarem — to víme! Zároveň volají se střech, že všecko je ztraceno, pakli od Pasova do Bělehradu a od Liberce do Terstu nebude mluviti se spleteným jargonem Jean Paula a Hegla.

Podal jsem přehled těch debat, abych dobře vyložil, z které strany dle všeho zlání mohla přijíti nějaká provokace. Nemohl jsem nalézti lepší úvod k dějinám pověstných nepokojů v Praze.

(Pokračování.)

Zachráněn od smrti.

Následující výpověď William J. Coughlina ze Somerville, Mass. jest tak pozoruhodná, že pro jistou pozornost čtenářů. On praví: V podzimu roku 1878 pocítil jsem silné křečovité z jílu, čímž následovaly silný kašel. Brzy počal jsem stříkati chuť k jídlu a hubenitě. Byl jsem tak slabý jednou dobou, že jsem nemohl lehkounoucí. V letě r. 1877 byl jsem vzat do nejstarší nemocnice. Tam mi lékaři pověděli, že mám v plicích díru jako pěl dolaru. Vynaložil jsem přes sto dolarů na lékaře a léky. Byl jsem již tak nemocí sešlý, že pomýšlím pouhé o mé smrti. Vyčetl jsem se náhle, že jedna pilulka mi DR. WILLIAMS HALL'S BALSAM FOR THE LUNGS. Vyzvali jsem se ano, mojo zatím, že jsem nevyhlédlý, ale koupil jsem si přece lahev, abych jej napokoušil, ač (a k mému překvapení a spokojenosti) počalo mi bylo lépe. Moje nadějn dříve již zašla, počala obvzvetí a teď cítím se lépe než několik let v minulých 18 letech.

"Přeji toto v naději, že to přijde do veřejnosti, aby každý kdo trpí chorobami plicními jednat byl k tomu, užívati Dr. Wm. HALL'S BALSAM FOR THE LUNGS a přesvědčili se, že SOUCHOTINY LZE VYHOJITI. Vyzkoušel jsem dvě lahve a mohu určitě říci, že mi prospěly více než všechny jiné léky, které jsem od osmnáctiti užíval. Kašel můj zmizel skoro úplně a budu v brzku v stavu pracovati."

NA PRODEJ V LÉKÁRNÁCH.

Brownova Blackberry & Ginger měla by býti v každém domě v teplém počasí. Vždy vyléčí průjem, dysenterii a ošklivou cholera. Na prodej v E. D. Titus; M. Parr; Jos. K. Teb; John W. Bell; J. A. Rieder; H. B. Laffee a Ed. Diedrich v Omaha.

Všem Čechům v Nebrasce.

Dovolují si upozorniti všechny své krajany po celé Nebrasce, že jsem přijmul zároveň při pozemkovém oddělení hlavní jednatelství českého odboru při chvalné zemské spořitelnosti omaharské pro pojištění koní a dobytka proti všem pádům, nemoci, nehody, zabití bleskem, ukradení atd. O prospěšnosti pojištění toho není třeba řeči. Případy pádu dobytka a úplné ztráty buď nehodou, buď ukradením, nemocí atd. zatížením jsou tak četné, že každý rozumný rolník musí uznati prospěšnost pojištění. Za malou výšku roční může každý se proti škodě takové zabezpečit a v pádu škody plnou náhradu obdržeti. O spolehlivosti ústavu a jeho spolehlivosti a solidnosti, netřeba mi šířiti slov. Ústavní spolehlivosti té jsou nejplatnější, a nejčetnější důkaz toho jsou dosavadní vyplacené škody. Tyto vyplacené škody budeme nabízeti prodávati.

Doufejíme, že krajané naši nedají se mámiti nabídky jiné jim cizí obchodníci k cíli zvýšení ročních vkladů pojištění zvláštní tím, že bud po pouti nás vzdálenosti zvlášť přání, když jim vždy nabízíš a postřehnou vyhlídnou pouhou dámu, zkamenelému se zlatkovému.

LANÍK & LEPŠA.

ANDERSON & GRIFFITH.

Bankéři.

WAHOO, - - NEBRASKA

Všeobecný bankovní obchod se vede. Úroky se platí na vklady úrok 4. Přepisují listy na lístky po nejlepších cenících i telegrafní prodej ze všech měst v Evropě i Americe.

K JARU 1882

odporučuje

ANT. NOVÁK

MILWAUKEE, WIS.

svůj dobře zásobený sklad

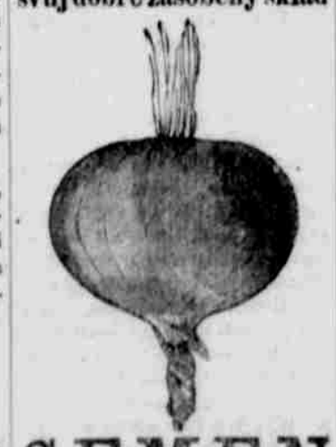

SEMEN

zahradních, květinových, polních, lučních, lesních a obilí výsevního.

Dovolují si vzbuditi zvláštní pozornosti, že jsem pokud obdržel veliká zásoba semen a výběr semenní (jich semen zeleninových, květinových, travních jetelových, lesních, výtrusu pecnice, kukuřice prvotinky atd. Semínky jahodové, vinné révy, angresta, ovesu, maliny, ostružiny, rýže, cukrové červené obstarkáni od spolehlivých zahrad nikoliv zazlíčkám buď po poště nebo expresu. Moje semínky jsou pečlivě jsou upotřebitelné na nové velmi krásné odrůdy jsou pěstovány, zavedené Francouzské Imperialka, jakož i na staré ryzí dosvědčí Bohnerc a Kokoun Bílou Rostkovu. Odrůdy tyto jsou velmi plodné a zaslouží, aby je každý rolník zkusil. Moje semena jsou čerstvá, klíčivost schopná bude i spolehlivá. Chvalte se tak mnoho semen komunních, které v ty příjemu čase ukazují v každém obchodě v mnoha i na vnitřní produkcí. Semena tato bývají o hodnotě obkoli a roků staré a úplně bezcenné. U mně dostanete semena spolehlivá a poctivá za přímou od domu. Můj illustrovaný semenný cenník obsahující 32 stran, a narovnány ku přání vlání zeleniu, květin, trsu atd. zašle se zdarma na každému zdarma. Dopisy na mé adresujte

ANT. NOVÁK, P. O. Box 236
MILWAUKEE, WIS.

D.r HARTER'S IRON TONIC.

Na prodej u všech lékárníků a obchodníků větší.

Přímý a pravidelný přeplav
Z Bremen do Ameriky anebnaopak.

KAREŠ & STOTZKÝ,

29 Bahnhofstrasse, Bremen, Europa.

Přepravují cestující po chvalně známých poštovních parolodích "SEVERONĚMECKÉHO LLOYDU"

Franta Brodský, 90 Avenue C v New Yorku.
V Omaha, jsem JAN HONICKÝ. V Crete jsem J. JINDRA.

KAREŠ & STOTZKÝ, 29 Bahnhofstrasse, BREMEN, EUROPE.

Obchod s nábytkem.

HENRY PLOEHN-A

Nástupce p. A. Donner-a, 1112 & 1114 Carondelet ave. St. Louis, Mo.

Má vždy na skladě zásobu všeho druhu nábytku do pařlorů, ložnic, jídelen dovoz — pak lůžovky, lůže atd.

POZOR VE SCHUYLER!

Kdo chce vesel býti,
Musí pivo píti!

— a vice v —

HOSTINCI

Adolfa Vávry

Ten má vždy pivo jako malvas sklenice i kvarty jako boty, hojnou zásobu kořalek, které zvláště na kvarty a galony levně prodává, a doutníky nejlepší na světě.

☞ Ku pobodlí potahů přespolních velká maštal.

Všem rád a s ochotou posloužil

ADOLF VÁVRA.

POZOR VE SCHUYLER!

Dobře píti, dobře píti. To jest dobré živobytí
A kdo to chce, musí k

J. JANEČKOVI

DO SCHUYLER, COLFAX CO., NEB.

Mám vždy v zásobě vše co nejlepší. Pivo jako malvas, Schuylerské i milwaukeské; kořalky z Kentucky, které jest v celé zemi za nejlepší uznávána; víno z California, které ve velkém vždy nakoupím levně za hotové a mohu levněji prodat než kdo jiný. Mám to nejlepší Švarcenek sigare, dobré české stravu a čisté postel, jsem nanad k nalezení a pro ukrácení chvíle stojí to Hanný kulečník, rozličné jiné hry, ani karamolu a jiné instrumenty nevyjímaje. Pro potahy všechněch mých krajanů mám teplé stáje k dispozici. Všechno, v mém ostrovnalezne každý co jen vidí. Proto kraj. domácí i kteří cestujete, nepomeňte na mé sídlo! J. JANEČKA.

DO COLFAX CO. NEB

a okolních okresů.

Oznámení!

My níže podepsaní oznamujem našim hostům: Poněvadž letošní úroda pšeničná se velmi špatně zdařila, tedy jsme volni pro naše hosty mýt za ovsý díl, a mělem každému jeho obíl a neb handlujem jak si kdo přát bude. Co se týče mletí za ovsý díl, podotýkáme, že jen pouze pro letošní sklizeň, to jest až do podzimní 1882; ať to uctá a nepatrná pomoc, ale hromcená s udělem dle našich sil. Přáli by jsme, aby následovali našeho příkladu všeci velkoří obchodníci a doufáme, že by se s tím žádný nerozešel; a jak by se dovětlo spojenými silami drobet úlevy pro naše, již nanedetýma úrody postižené rolníky.

Zmiňujeme se v úctou Adolf Dvořák, Štěpán Dvořák, Emanuel Dvořák.

THOS. BRYANT, bankér.

THE FARMERS BANK,

SCHUYLER, NEB.

Peníze se půjčují v malých neb velkých částkách.

Poukázky na poklady okresní, městské neb školní se kupují prodávají.

Na vzdálené farmy půjčují se peníze za nejnižší úroky.

Směnky na všechny hlavní města americká i evropská se vystavují.

Zvláštní pozornost se věnuje vymáhání dluhů.

Přeplavní listy do Evropy i sem prodávají se v nejnižších cenách.

Odporučení: Omaha National Bank, Omaha. Chemical Bank, New York. First National Bank, Fond du Lac, Wis.

DO SCHUYLER A OKOLÍ!

Dáváme tímto v známost, že jsme otevřeli obchod v místnosti p. Lapáčka, vedle hostince Vávrova, kdež máme na základě

Kamna a všeho druhu zboží železné a plechové

do oboru toho náležející. Prodáme lacino za hotové, ať už za jaroové a jakýmkoliv nákupem. Přijďte se přesvědčit, prvé než jinde koupíte.

Naše motto: Malý výdělek, častý prodej.

Poznamenáváme se v přízeň st. obecenstva, zůstáváme se v úctě.

Svatek & Kubík.

DO SCHUYLER, NEB.

Uvědomuje všem rodákům v Colfax Butler Co. v známost, že jsem vždy obchod nadále pokračovati

Zboží střízného,

tak že jsem nyní v stavu poskytnúti rodákům svým zboží lépe než dosud, mojo zpravedlivé i zboží střízné. Mám zásobu čerstvé zboží všeho druhu a prodám laciněji, než kdokoliv. Zároveň přijímám výrobky farmerské všeho druhu v ceně nejvyšších, buď na výměnu neb za hotové. Ujišťuje každého vlídné a ochotné obsluhy, pozvaliím se v přízeň st. obecenstva.

F. J. JONÁS.

Do Saunders Co. Neb

COPP & KRÁTKÝ, právníci.

Učinili jsme opatření, tak že můžeme nyní poskytnouti každému peníze na každém místě v libovolných částkách, za nejnižší úroky. Také pojišťujem majetek všeho druhu kdé i dob ptek tadyj i venkovi.

Schuyler, Neb.

Peníze
Peníze!!
Peníze!!!

Půjčuji peníze každému na dobrou záruku, buď morgič neb dobrou záruku osobní, na krátký neb dlouhý čas, dle přání, za podmínek velmi příznivých.

Farmy! Farmy!

Mám na prodej farmy všeho druhu, malé, velké; vzdělané, nevzdělané; dobré i laciné; za hotové i na čekanou; jak si jen kdo přeje.

Vyhotovuji zápisy, kontrakty a všechny úřední písemnosti. Písárna v radnici ve Schuyler. JAN LAPÁČEK, Okresní klerk

DO SCHUYLER A OKOLÍ!!

— Kdo chce koupit —

Laciné a dobré boty,
Hotové šatstvo
Pro mužské a hochy.
Klobouky, čepice, rukavice.
Střižné zboží všeho druhu,
Grocerie a pod.

— Ten ať jde k —

V. Malý & Spol.

dříve než jinde koupí. Nebude toho litovat. Zboží jest vše čerstvé, zrovna z dílen z Chicago.

První Český

Sklad prken

a dříví.

Nižepsaní oznamují tímto, že mají na skladě velký výběr stavebního dříví, všeho druhu, dvéře, okna, vápno, papír a vše do oboru toho patřící. Naše motto budiž:

Malý výdělek a častý prodej.

Doufáme, že krajané naši nás svým přízní poctí a že nebudou kaporati s Angličanem, když u nás koupí za tu samou cenu a dříví lepšího druhu. 8 6čtos

NOVOTNÝ & SPOL.

ŽÁDÁM

10.000 kusů prasat vážících 200 liber a více.

Platím vždy nejvyšší ceňu a zaručuji každému úplnou spokojenost.

B. S. BLISS,
(16) Schuyler, Neb

Český hostinec,

— ve —

Schuyler, Neb.

JAN FALTYS,

všem rodákům oznamuje a zároveň ujišťuje, že jedinou a hlavní snahou jeho bude, pečovati o to, aby každý host tu úplného uspokojení nalezl. Nechci se v oznámce vychloubati, co je vše v mém hostinci k nalezení, ale pravím pouze: Navštivte mne jednou a já přičiním se, aby se vám zalíbilo opět přijíti.

Jos. Zerzan.

VEŘEJNÝ NOTÁŘ

— a —

Jednatel pojišťovací

— ve —

SCHUYLER NEB.

Prodává přeplavní listy. Obstarává železniční lístky pro Anglii i Evropu. Vymáhá pohledávky z Čech, Moravy a vůbec ze všech míst a měst v Evropě. Zadává o hmotnosti; vyhotovuje zápisy, kontrakty, mortgage, smlouvy a jakékoliv úřední písemnosti správně a spolehlivě.

DO SCHUYLER A OKOLÍ!!

M. F. Bednář,

SEDLÁŘ A REMENAŘ

ve Schuyler, Neb.

Odporučí zjednáv a výrobků ch všem ro dáku.